Lietas Nr. 129069215
Lietas arhīva Nr. 104AA-0298-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 11.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.L.Zemīte,
tiesneši L.Poļakova un J.Tiltiņš
apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par IK /IK/reģ.nr./reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Iesniedzējs) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{38}panta trīspadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu saistībā ar Iesniedzēja sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.janvāra spriedumu un

k o n s t a t ē j a

2015.gada 16.februārī iesniedzējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC015259 par to, ka 2015.gada 16.februārī plkst.11.50 Rīgā, Brīvības ielā 197 virzienā no Ūnijas ielas vadītājs /pers. C/ vadīja transportlīdzekli MERCEDES BENZ, /reģ.nr./, pārbaudes laikā konstatēts, ka autovadītājs nevar uzrādīt datus (reģistrācijas kartes) par iepriekšējām 28 dienām un kārtējo dienu, citu darba un atpūtas laika apliecinošu dokumentu uzrādīt nevarēja. Ar šādu rīcību tika pārkāpts Regulas 3821/85 15.panta 7.punkta a) apakšpunkts, 2007.gada 3.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.474 14. un 15.punkts un izdarīts Latvijas APK 149.^{38}panta trīspadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzība nodaļas vecākās inspektores L.Grudules 2015.gada 10.marta lēmumu (turpmāk – Sākotnējais lēmums) administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 015259 iesniedzējam uzlikts naudas sods EUR 430 apmērā.

Par minēto lēmumu Iesniedzējs iesniedza sūdzību, un a r Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2015.gada 15.maija lēmumu Nr.198 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 015259 atstāts negrozīts.

Par Lēmumu Iestāde iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas (turpmāk – tiesa) 2016.gada 6.janvāra spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet Iestādes sūdzība noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka tiesa, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā Iestādes Lēmuma motivāciju, atzinusi, ka Iestādes Lēmuma pamatojums ir pareizs un pietiekams par konstatēto Iesniedzēja administratīvo atbildību, kas paredzēta Latvijas APK 149.^{38}panta trīspadsmitajā daļā, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas Iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesa nav konstatējusi Latvijas APK normu pārkāpumus nolēmuma sastādīšanā, kuri varētu būt par pamatu nolēmuma atcelšanai, un atzīst, ka Iestāde ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

Turklāt tiesa atzinusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai Iesniedzējam bija pienākums uzrādīt policijas darbiniekam darba un atpūtas laiku apliecinošos dokumentus (tahogrammas) par iepriekšējām 28 dienām un kārtējo dienu.

No tiesas sprieduma izriet, ka tiesa Iesniedzēja sūdzībā norādītos argumentus, tostarp, ka transportlīdzeklis remonta dēļ nebija lietots piecus mēnešus, bija veikts testa brauciens, kuram bija izdots speciāls rīkojums, vērtē kā sniegtus nolūkā maldināt tiesu un izvairīties no administratīvās atbildības un soda. Tiesa spriedumā arī konstatējusi, ka Iesniedzējs nav pievienojis lietas materiāliem dokumentus, kas apstiprinātu Iesniedzēja sūdzībā minēto.

Tāpat tiesa atsaukusies uz Latvijas Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumu lietā Nr.A424499107, kurā noteikts, ka vislielākā ticamība dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgu versiju.

Iesniedzējs par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.janvāra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Savu lūgumu Iesniedzējs pamato ar to, ka transportlīdzeklis pirms apturēšanas nebija lietots aptuveni piecus mēnešus un nebija izmantots komerciāliem pārvadājumiem, tāpēc saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 16.panta otro daļu un 25.panta pirmās daļas 6.punktu bija noformēta vienas dienas atļauja, kas ļāva veikt pārbaudes braucienu līdz tehniskās apskates vietai.

Iesniedzēja ieskatā, pastāv izņēmums Regulas 3821/85 15.panta 7.punkta a) apakšpunkta un 2007.gada 3.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.474 14. un 15.punkta piemērošanai, ko paredz 2006.gada 15.marta Eiropas Parlamenta un Padomes regula (EK) Nr.561/2006 "Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza

Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" (turpmāk – Regula Nr.561/2006). Pamatojoties uz šo regulu, Iesniedzējam nebija jāuzrāda neviens dokuments par darba un atpūtas laika uzskaiti, kas nozīmē, ka par laika posmu, kad transportlīdzeklis bija remontēts, un par testa braucienu neattiecas prasība lietot vai uzstādīt reģistrācijas kontrolierīci, kā arī reģistrēt attiecīgo informāciju un to uzrādīt. Iesniedzēja ieskatā, gan policija, gan tiesa nebija iedziļinājusies lietā, jo Ministru kabineta noteikumu Nr.474 prasības nebija attiecināmas uz konkrēto gadījumu, kā rezultātā bija pārkāpts Latvijas APK 237.pants.

Tāpat apelācijas sūdzībā Iesniedzējs norāda, ka, iesniedzot policijā sūdzību, uzreiz tika pievienoti dokumenti, kas apliecina, ka transportlīdzeklis bija atradies remontā un ka apturēšanas brīdī tas bija vadīts remonta nolūkos, līdz ar to nav saprotams tiesas pieņēmums par Iesniedzēja izvairīšanos no atbildības.

Sūdzībai pievienots 2014.gada 19.septembra Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) tehniskās apskates protokols, remonta darbus apliecinošas pavadzīmes un to samaksu apliecinošas bankas maksājumu izdrukas.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta otro daļu 2016.gada 29.janvārī pieņemts lēmums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija) nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.janvāra spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tiesa ir izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, spriedumā pareizi norādot, ka Iesniedzējs pārkāpis Regulas 3821/85 prasības, tā izdarot administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{38}panta trīspadsmitajā daļā. Tāpat spriedumā ir sniegta tiesas argumentācija uz Iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem. Tādējādi Sākotnējais lēmums, ar kuru Iesniedzējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods EUR 430 apmērā un Iestādes lēmums, ar kuru Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, ir tiesiski un pamatoti.

Līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto, kā arī nevērtēs tos apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, kas bija norādīti iesniegtajā sūdzībā pirmās instances tiesai, kas, savukārt, izvērtēti tiesas spriedumā.

Apelācijas instances tiesa šajā spriedumā izvērtēs tos apelācijas sūdzībā norādītos Iesniedzēja argumentus un pierādījumus, kurus tā uzskata par būtiskiem lietas pareizā izspriešanā.

No lietas materiāliem pievienotās CSDD kvīts /Nr./ (lietas 10.lapa), ar kuru apmaksāti CSDD sniegtie pakalpojumi, tai skaitā vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē, redzams, ka augstāk minētie CSDD pakalpojumi apmaksāti 2015.gada 16.februārī plkst.12.53.27, tas ir, jau pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas.

No šiem pierādījumiem izriet, ka uz brīdi, kad IK /IK/ transportlīdzeklis piedalījās ceļu satiksmē un tika apturēts 2016.gada 16.februārī plkst.11.50, CSDD vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē vēl nebija izsniegta.

Turklāt tiesas kolēģija konstatē, ka ne administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, ne savos sākotnējos paskaidrojumos Iesniedzējs neko nemin par darba devēja izdotu rīkojumu par testa braucienu. Tāpat šis dokuments un vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē 2015.gada 16.februārī netika uzrādīti transportlīdzekļa apturēšanas brīdī.

No tā izdarāms secinājums, ka transportlīdzeklim nebija tiesību piedalīties ceļu satiksmē brīdi, kad tas tika konstatēts ar tiesas spriedumu un iepriekšējiem lēmumiem. Vēl jo vairāk, IK /IK/ nebija tiesību veikt testa braucienu, par ko lietā iesniegts pierādījums – IK /IK/ izsniegtais 2016.gada 16.februāra rīkojums.

Ievērojot to, ka šādus dokumentus transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt transportlīdzekļa apturēšanas brīdī, kad sastādīts administratīvais pārkāpuma protokols, vadītājs nav pat pieminējis apstākļus par testa braucienu, tiesas kolēģija atzīst, ka Iesniedzējs sūdzībā norādījis nepatiesus apgalvojumus par šo faktu, kas Iesniedzēja ieskatā attaisno viņa rīcību.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim par to, ka versija par attaisnojošiem dokumentiem tika sniegta ar nolūku izvairīties no atbildības.

Tiesas kolēģija neapšauba, ka transportlīdzeklis ilgu laiku atradies remontā, strīds lietā ir par to, vai sūdzības iesniedzējam bija jāuzrāda policijas darbiniekiem attiecīgi dokumenti.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Regulas Nr.561/2006 3.panta g) apakšpunktu, kurā noteikts, ka regula neattiecas uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā.

No sniegtajiem Regulas Nr.561/2006 skaidrojumiem ar mērķi sekmēt tās saskaņotu piemērošanu pārbaudēs uz ceļiem redzams, ka ir jānosaka veiktā brauciena raksturs un mērķis (iztaujājot transportlīdzekļa vadītāju), lai pārliecinātos par šā izņēmuma piemērotību. Transportlīdzekļa aprīkojums un pārvadātās kravas veids var norādīt uz to, ka šis izņēmums varētu nebūt piemērojams. Izņēmums nav piemērojams, ja transportlīdzeklis tiek vests uz obligātu periodisko apskati. Tipiski tādu darbību piemēri, uz ko izņēmums attiecas, varētu būt brauciens, ko veic mehāniķis, lai pārbaudītu, cik sekmīgi ir saremontēta transportlīdzekļa stūres sistēma.

Ir atbrīvoti jauni transportlīdzekļi, kam veic pārbaudes izstrādes procesa gaitā. Ir atbrīvoti arī pārbūvēti (vai pārkonstruēti) transportlīdzekļi, kam veic braukšanas testus pirms to nodošanas ekspluatācijā *(http://ec.europa.eu/transport/modes/road/social_provisions/doc/trace_explanatory_text_lv.pdf)*.

Izvērtējot tiesas sprieduma motivāciju par Iesniedzējam noteikto sodu, tiesas kolēģija uzskata to par pietiekošu, pilnībā piekrīt un pievienojas tai, tādēļ arī šajā daļā spriedumu atzīst par pamatotu.

Tiesas kolēģija nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

Tā kā apelācijas sūdzība nesatur citus apstākļus, kas būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai, tā atzīstama par nepamatotu un noraidāmu, un pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet I K /IK/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese I.L.Zemīte

Tiesneši L.Poļakova

J.Tiltiņš